

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.300 van 26 april 1996
in de zaak A. 64.286/X-5387.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. CERCKEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brugmannlaan 617

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 28 juni 1995 heeft ingediend om de schorsing te vragen van de tenuitvoerlegging van "het op 13 juni 1995 uitvoerbaar verklaarde bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken van het Koninkrijk België hem op 29 maart 1995 betekend heeft voor zover hierdoor gesteld wordt dat 'hem bevel wordt gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen vijf dagen'";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 1996;

Gehoord het verslag van de Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. CERCKEL, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn inleidende akte het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"1. Het tweede onderdeel van het tweede middel heeft aangetoond dat de bestreden beslissing aan verzoeker de aanvraag tot erkenning als vluchteling onontvankelijk verklaard op grond van een marginale toetsing van de grond van de zaak, zonder dat de bestreden beslissing marginaal overgaat tot het onderzoek van de gegrondheid van de aanvraag.

Het onderzoek waartoe de bestreden beslissing overgaat is een onderzoek dat geen uitstaans heeft met de marginale toetsing van het onderzoek van de gegrondheid van de zaak.

In zijn bevestigende beslissing is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van tegenpartij dan weer overgegaan tot het analyseren van verschilpunten met het onderzoek van tegenpartij.

Ook de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is niet overgegaan tot een marginale toetsing van de grond van de zaak.

Dit betekent dat de grond van de zaak niet onderzocht wordt omdat beweerd wordt dat uit de doorgevoerde toetsing blijkt dat de aanvraag kennelijk ongegrond is.

De doorgevoerde toetsing is echter geen marginale toetsing van de grond van de zaak.

Verzoeker werd derhalve procedureel niet tot het stadium van het onderzoek van de gegrondheid van zijn aanvraag tot erkenning als vluchteling toegelaten omdat uit een toetsing, die geen marginale toetsing is van de gegrondheid van zijn aanvraag tot erkenning als vluchteling, zou blijken dat zijn aanvraag onontvankelijk is.

Dit is eigenrichting in hoofde van tegenpartij.

2.

Op het grondgebied is er een Rechtsstaat ingesteld. Dit betekent o.a. dat de gezagsdragers de toepassing van het objectief recht moeten verzekeren. (MAST, 13de uitg., nr. 17)

De Rechtsstaat is de vorm. Het "vluchtelingenrecht" is de materie.

Het Belgisch "vluchtelingenrecht" streeft, in navolging van de Conventie van Genève, de bescherming van vluchtelingen na.

Het Recht beoogt immers het voorbestaan van de mens en van de gemeenschap en het streeft de verwezenlijking van bepaalde opvattingen en doelstellingen na (BAETEMAN, 3, Overzicht van het Personen- en Gezinsrecht, Antwerpen, Kluwer, 1993, 4de uitg., nr. 1).

3.

Het nadeel bestaat in het feit dat hem bevel wordt gegeven het grondgebied te verlaten omdat de aanvraag van verzoeker onontvankelijk werd verklaard zonder dat tot een marginale toetsing van de gegrondheid van zijn aanvraag tot erkenning als vluchteling werd overgegaan.

Het door verzoeker geleden moeilijk te herstellen ernstig nadeel is dus een gevolg van de door tegenpartij begane (gepleegde) eigenrichting.

In een Rechtsstaat staat er rechtsbescherming open tegen eigenrichting. (MAST geciteerd door BORRET, J., int. MAST, 13de uitg., p. V)

In een Rechtsstaat bestaat er immers zoiets als het Recht.

Dit Recht beoogt het voortbestaan van de mens en van de gemeenschap en het streeft de verwezenlijking van bepaalde opvattingen en doelstellingen na (BAETEMAN, G., Overzicht van het Personen- en Gezinsrecht, Antwerpen, Kluwer, 1993, 4de uitg., nr. 1).

Het Belgisch "vluchtelingenrecht" streeft, in navolging van de Conventie van Genève, de bescherming van vluchtelingen na.

Hieraan beantwoordt het subjectief recht van de vluchteling om op het grondgebied beschermd te worden.

Dit impliceert voor de vluchteling het recht om zijn aanvraag op een eerlijke, of faire, manier onderzocht te zien.

Dit subjectief recht werd onherstelbaar en ernstig geschonden.

Wat meer is, uit het derde middel, blijkt dat deze schending van het subjectief recht van verzoeker de openbare orde (art 58, lid 1, Gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken) en dus (in het publiekrecht) de essentiële belangen van tegenpartij raakt (DE PAGE, III, 1ste uitg., nr. 942 A; Cass., 09.12.1948, Pas., 1948, I, 599).

Of is het dan toch zo dat vermits verzoeker geen Nederlands, Frans of Duits machtig is, hij zich niet op deze wetgeving kan beroepen?"

Overwegende dat luidens artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de ingediende vordering geen uiteenzetting van de feiten bevat zoals voorgeschreven door het voormelde artikel 8, 5°; dat zij dat substantiële voorschrift derhalve miskent; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. G. BAETEMAN, eerste voorzitter van de
Raad van State,
D. VERBIEST, staatsraad,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
K. VANHOUTTE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

G. BAETEMAN.